

[Svend Andersen (Rosk.a)]

følgelig hans område, og det er ham, der skal træffe den beslutning.

Må jeg så sige til udenrigsministeren, at jeg er forarget. Jeg føler faktisk, at det efterhånden nærmest er en fuldstændig skandaløs foragt for parlamentet, for folkestyret, at ministeren tilsyneladende ikke engang gider svare på spørgsmål, som medlemmer af dette ting stiller ham. Han føler sig tilsyneladende som et så fornemt, guddommeligt væsen, at han ikke behøver at nedlade sig til at svare på spørgsmål, der stilles fra fremskridtspartiets folketingsgruppe. Jeg må jo lige gøre opmærksom på, hr. udenrigsminister, at vi trods alt også er valgt! De mennesker, der har stemt på os, er skam ikke umyndiggjorte. Der er 500.000 mennesker, der mener, at vi også skal behandles som medlemmer af dette ting, dvs. at vi skal have besvaret de spørgsmål, vi stiller. Jeg finder simpelt hen, at den opførelse, som udenrigsministeren her viser, i den grad er i strid med grundlovens ånd. Jeg beklager meget, men tilsyneladende er den eneste måde, jeg ligesom kan få en afklaring af de spørgsmål, jeg stiller, åbenbart ved at stille dagsordener. Det er da lidt kedeligt, at man skal have besvaret sine spørgsmål ved at stille motiverede dagsordener. Men så kan man altså se, at udenrigsministeren rejser sig op og stemmer imod mine dagsordener. Dermed har jeg altså fået et svar, nemlig det, at han altså åbenbart vil sige nej til det, jeg anmodede ham om i mit første indlæg.

Jeg skal altså derfor tvunget af enten udenrigsministerens ugidelighed eller denne tanke om, at han er et enormt ophøjet væsen – og jeg beklager det meget – fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer udenrigsministeren til omgående at anmode Angolas regering om udlevering af Poul Mathiassens effekter.

Tinget fortsætter herefter behandlingen af forespørgslen.«

Formanden:

Det ville være praktisk, hvis man stillede dagsordener i så god tid, at vi kunne nå at trykke dem uden at spille folketingets tid.

Men der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal bare sige ganske kort, at jeg er blevet desavoueret af min gruppe, idet den meget fornuftigt, må jeg erkende, gjorde opmærksom på, at den af hr. Langsted, af centrum-demokraterne, stillede dagsorden i den grad er en selvfølgelighed, at det ville være en flov historie for folketinget, om vi brugte dagsordensinstituttet til at udtale sådanne selvfølgeligheder. I konsekvens deraf vil vi stemme imod den.

Hvad angår det af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag skal jeg sige, at socialistisk folkeparti er principielt for, at Danmark støttede den i FN stillede resolution om boykot af sportsudøvelse i forbindelse med Sydafrika. Derfor må vi stemme imod det af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag.

Noget helt andet er, at vi i den givne situation, hvor det endelige valg formodentlig bliver et valg mellem at afstå eller, som fremskridtspartiet og måske andre partier måtte ønske det, at stemme imod resolutionen, selvfølgelig er tilhængere af, at vi under disse forhold afstår og under ingen omstændigheder stemmer imod resolutionen og dermed i virkeligheden giver en åbenlys støtte til apartheidstyret i Sydafrika. For det er jo det, det drejer sig om, og det er det, fremskridtspartiet lægger op til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Da jeg gik på denne talerstol første gang i denne debat, sagde jeg, at jeg forventede, at det kunne blive en kort debat. Der var nemlig nogle ganske enkelte klare, forholdsvis korte spørgsmål at tage stilling til. Det er ikke blevet en kort debat, og fremskridtspartiet er meget ked af, at der er partier, der ønsker at trække denne debat i langdrag ved at undlade at stemme, ved at undlade at udtale sig. For hvem er det, der trækker det i langdrag? Det er jo bl. a. de mennesker (*Afbrydelse: Ja!*), ikke dem, der siger ja nede fra salen og ikke har andet at sige, men dem, der undlader at svare. Det er udenrigsministeren, der trækker det i langdrag. Der er blevet stillet ganske klare, konkrete, tydelige spørgsmål, og hvad får vi? Ingenting. Så kan man godt tænde en lampe heroppe. Det er helt i orden. Men derfor har jeg heldigvis lov til at sige, hvad jeg mener, alligevel. Jeg sy-